

РЕЗЮМЕ

на ГСП от 2024 г. на ТП ДГС „Тутракан“

гр. Тутракан

ТП „Държавно горско стопанство Тутракан“ носи наименованието си от град Тутракан, където е седалището на неговото административно управление.

Територията на горското стопанство попада в границите на Силистренска област. На север то граничи чрез държавната граница на Р. България по река Дунав с Румъния. На запад с ТП „ДЛС Дунав“ - гр. Русе, на юг с ТП „ДГС Сеслав“ и ТП „ДЛС Каракуз“, а на изток с ТП „ДГС Силистра“.

В обхвата на стопанството попадат общините: Тутракан и Главиница.

В таблица № 1 е посочен обхвата на горското стопанство по общини и землища.

Таблица № 1
Обхват на ТП „ДГС Тутракан“ по общини и землища

Номер по ред	ЕКАТТЕ	Землище	Община
1	00494	с. Антимово	Тутракан
2	03527	с. Белица	Тутракан
3	04670	с. Богданци	Главиница
4	06389	с. Бреница	Тутракан
5	10149	с. Варненци	Тутракан
6	21230	с. Дичево	Главиница
7	22798	с. Долно Ряхово	Главиница
8	24044	с. Дунавец	Тутракан
9	30377	с. Зафирово	Главиница
10	37993	с. Коларово	Главиница
11	38707	с. Косара	Главиница
12	46927	с. Малък Преславец	Главиница
13	51956	с. Нова Черна	Тутракан
14	57090	с. Пожарево	Тутракан
15	58253	с. Преславци	Тутракан
16	67828	с. Сокол	Главиница
17	69078	с. Старо село	Тутракан
18	70336	с. Суходол	Главиница
19	70682	с. Сяново	Тутракан
20	73496	гр. Тутракан	Тутракан
21	73729	с. Търновци	Тутракан
22	78118	с. Царев дол	Тутракан
23	78238	с. Цар Самуил	Тутракан
24	81075	с. Черногор	Главиница
25	83524	с. Шуменци	Тутракан

Общо на територията на горското стопанство са разположени 25 селища, почти напълно откъснати от горските комплекси или на известно отстояние от тях.

От първостепенно значение е преминаващият през територията на стопанството път Русе - Силистра.

Често извозът на материалите става по стари нечакълирани коларски пътища, временно приспособени за движение на камиони. При лоши метеорологични условия извозът от временните складове е силно затруднен. Но общо взето съществуващата пътна мрежа осигурява нормални условия за пълното усвояване на горските масиви и за добро провеждане на залесителни мероприятия.

Съобщителните връзки на територията на стопанството са добре развити, като мобилните оператори имат добро покритие, а в по-големите села има и пощенски станции.

В горско-административно и териториално отношение ТП „ДГС

Тутракан“ е поделение на Североцентрално държавно предприятие гр. Габрово и попада в обхвата на Регионална дирекция по горите гр. Русе.

1. Физико-географска характеристика

1.1. Географско положение

ТП „ДГС Тутракан“ се намира в Северозападна Добруджа. Представлява отделни, откъснати един от друг комплекси с различна големина, пръснати сред обработваемите земи.

Формата на територията на стопанството е неправилна фигура, като в посоката север - юг дължината е около 25 километра, а в посока изток - запад около 45 километра.

Според възприетото горскорастително райониране на Република България, територията на стопанството попада в Мизийска горскорастителна област, подобласт Северна България и обхваща Подпояс на заливните и крайречни гори и Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори.

Общата площ на ТП „Държавно горско стопанство Тутракан“ е 11379.7 ха, от която 10949.8 ха залесена площ, 58.0 ха незалесена дървопроизводителна площ и 371.9 ха недървопроизводителна площ.

1.2. Релеф

Релефът е хълмисто-равнинен и еднообразен, като в посока север става все по-равнинен и доловете се връзват все по-слабо. Билата са разляти и често преминават в обширни плата, а те от своя страна преминават в равнини.

Платовидна част - тя е съставена от билни равнини, които на север се спускат до р. Дунав. Бреговете земи на р. Дунав на изток от гр. Тутракан са стръмни, възникнали вследствие на срутвания и плъзгане на земните пластове под въздействието на водното течение. На юг от р. Дунав платовидната равнина се състои от няколко суходолия. В по-голямата си част горите са разположени на склоновете, гравитиращи към суходолията, но заемат и част от равнината. Формираните склонове са с различен наклон и степен на овлажняване.

Низинна част - тя е характерна за релефа на запад от гр. Тутракан и е оформена от старото легло на р. Дунав, където реката е отложила наносни материали. В миналото е имало заливания за продължителен период и на места са се образували блата. Сега е построена дига, защитаваща тези земи и те са почти изцяло превърнати в обработваеми. Върху тази част от релефа е разположена малка част от площта на стопанството, но с изключителна важност за стопанската дейност. Тук принадлежат и няколко дунавски острова - о. Малък Бръшлян, част от о. Джорджеску, о. Радецки, о. Тутракан, о. Пожарево, които непрекъснато променят своята площ вследствие активното въздействие на водата. Всички острови са с равен терен и при високи води се заливат за продължителен период от време.

Според особеностите на релефа, дървопроизводителната площ на ТП „Държавно горско стопанство Тутракан“ се разпределя по наклон, изложение и надморска височина, както е показано в таблици № 2, 3, 3 А и 4.

*Разпределение на
дървопроизводителната площ по
наклон на терена в градуси*

Степени на наклон	Равно до 4°	Полегато 5°-10°	Наклонено 11°-20°	Стръмно 21°-30°	Мн.Стръмно над 30°	общо
хектари	4675.5	3065.8	3013.1	251.0	2.4	11007.8
проценти	42.5	27.8	27.4	2.3	0.0	100.0

От данните в таблица № 2 се вижда, че преобладават равните терени (до 4°) - 42.5%, следват полегатите (5° - 10°) терени - 27.8%, наклонените (11° - 20°) - 27.4% и стръмните (21° - 30°) - 2.3%.

*Таблица № 3
Разпределение на
дървопроизводителната площ по
изложение на терена*

Изложен ие	Север	С.И.	С.З.	Изток	Ю.И.	Ю.З.	Запад	Юг	Неориент	Всичко
хектари	3033.0	1487.0	1005.2	1867.2	554.3	745.5	1349.7	965.9	0.0	11007.8
проценти	27.5	13.5	9.1	17.0	5.0	6.8	12.3	8.8	0.0	100.0

*Таблица №
3 А*

Изложения	Сенчести	Припеч ни СЗ,С,СИ, И	Неориент т ЮИ,Ю,Ю З,З	общо
хектари	7392.4	3615.4	0.0	11007.8
проценти	67.1	32.9	0.0	100.0

От таблица № 3 А се вижда, че преобладават сенчестите изложения, които се разполагат върху площ от 7392.4 ха, или 67.1% от дървопроизводителната площ на горското стопанство.

*Таблица № 4
Разпределение на
дървопроизводителната площ по
средна надморска височина*

Средна надм. вис.	Площ,ха	%
1- 100	10216.9	92.9
101- 200	790.9	7.1
Общо	11007.8	100.0

От данните в таблица № 4 се вижда, че преобладават площи с надморска височина от 1 - 100 метра, или 92.9% от дървопроизводителната площ.

Посочените по-горе особености на релефа дават своето отражение върху разпределението на светлината, топлината, влагата, богатството на почвите и другите екологически фактори, а оттам за формирането на различните типове месторастения. Промените в релефа водят до промени във водния и хранителен режим на почвите и свързаната с това смяна на дървесната растителност или нейната продуктивност.

В заключение, релефът е важен косвен фактор обуславящ формирането на различни типове горски месторастения.

1.3. Хидроложки условия

В района на стопанството теренът се състои от две различни части, а именно река Дунав и суходолия.

През пролетния сезон ивицата между дигата и брега на р. Дунав се залива за различен период от време всяка година. През останалото време нивото на подпочвените води се колебае от 0.5 м. до 3.5 м.

Останалата част от терена е пресечена от суходолия. По-големи дялове са Пожаревския, Долноряховския, Малък Преславец, Дълбокия дол, Дългия дол. Всички долове гравитират към р. Дунав, те са безводни и само при по-големи валежи и при топене на снега през тях протича вода.

Източник на почвена влага за горско-дървесната растителност са падащите валежи. От основно значение е дебелината на снежната покривка, която е важен фактор за растежа на насажденията. Неравномерното разпределение на валежите през годината се отразява неблагоприятно върху производителността на дървостойките.

2. Геоложки строеж и петрографски състав

Геоложкият строеж и петрографски състав в района е еднообразен. Лъосът, лъосовидните глини, песъчливите варовици и речните наноси с долнокредна, терциерна и кватернерна възраст заемат цялата територия. Дебелината на лъосовия пласт е значителна и на места достига до 40 метра.

Лъосът и лъосовидните образувания припокриват варовиците. Състои се от дребни кварцови песъчинки, примесени с фини глинести частици, слюди и др. Лъосът има бледожълт цвят, голяма поръзност и водопропускливост.

В геоморфологично отношение най-отдолу лежат конгломерати и едрозърнести пясъчници, над тях се намират варовити мергели, които преминават във варовити пясъчници и варовици от Баремския слой. Над Барема са се наслоили варовици от по-горните етажи на Долна Креда, от които са изградени склоновете на Дългия дол около селата Белица, Бреница, Старо село и местността „Бобла“.

На места по стръмните склонове на доловете варовиците и мергелите излизат на повърхността и създават условия за образуването на обикновената рендзина.

Холоценските наслаги в района на ТП „ДГС Тутракан“ са формирани край река Дунав - бреговата ивица на запад от града до с. Бръшлян. Това са фини дребнозърнести или едрозърнести пясъци и чакъли,

примесени със сиво до червеникави глини, донесени от реката в началото на Кватернера и наслоени върху заливаемата тогава ивица на реката. Река Дунав и сега продължава да отлага голямо количество наноси върху вече оформената речна тераса и островите.

Скалните образувания благоприятстват развитието на дървесната растителност. Представа за разположението на скалните типове дава приложената карта на геоложките формации.

Основните скали оказват своето косвено влияние за формирането на различните типове месторастения по отношение на богатството им. Разбира се това влияние се проявява в комплекс с останалите почвообразуващи фактори - климат, изложение, наклон, надморска височина, горскодървесна растителност.

3. Климатични условия

Климатичните условия са решаващ фактор за развитието на горскодървесната растителност и формирането на отделни типове месторастения.

Според справочника „Климатичните райони в България и техния климат”, 1989 г., Л.Събев, Св.Станев, площта на стопанството попада в Европейско-континенталната климатична област, Умерено-континенталната климатична подобласт, Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина.

За охарактеризиране на климата в района са използвани данни от „Климатичен справочник за Р.България”, издания от 1979 г. до днес, за най-близко намиращите се метеорологични станции.

Климатичните данни за територията са разгледани в съответствие с „Горскорастително райониране в РБ”, 1979 г., Б.Захариев. Във вертикално направление горите на територията на ТП „ДГС Тутракан” попадат в Мизийската горскорастителна област (М), подобласт Северна България (СБ), следният горскорастителен пояс и съответните подпояси:

М-I - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0 - 600 м н.в.)
М-I-1 - Подпояс на заливните и крайречни гори (0 - 600 м н.в.)

М-I-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0 - 400 м н.в.)

3.1. Климатичен район

3.1.1. Северен климатичен район на Дунавската хълмиста равнина

Този район обхваща най-ниските части от Дунавската равнина, като южната му граница е на около 40 км от р.Дунав. Теренът обхваща широки речни долини и ниски хълмисти и плоски възвишения между тях.

Откритостта на Дунавската хълмиста равнина на север създава условия за безпрепятствено нахлуване на студените континентални въздушни маси, поради което зимата тук е най-студена, пролетта настъпва рано и е сравнително хладна, лятото е много горещо, а есента е по-топла от пролетта.

Средните месечни и годишни температури на въздуха са показани в таблица № 5

Таблица № 5

Разпределение на средните месечни и годишни температури на въздуха

температура (°C)						
месе ц				средн о годиш но	абсолютни температури	
I	IV	VII	X		максиму м	минимум
1.8° С	12.6°C	23.4° С	12.3°C	21.6°C	40°C	-12.5°C

Средната температура за януари се движи между -1.5°C и -2.5°C. Най-топлият летен месец е юли, когато средната температура на въздуха е около 22 - 24°C.

Зимните застудявания са придружени с чести ветрове с посока главно от североизток и север. Те оказват известно влияние върху отклонението на дунавските води на дясно което е една от причините за по-интензивно рушене на българският бряг. Средната годишна скорост на вятъра е 2.3 м/сек.

Представа за вегетационните периоди дава таблица № 6.

Таблица № 6

Средни дати на началото и края на периода с устойчиво задържане на температурата на въздуха над 5°C и 10°C

Пролет		Есен	
начало		край	
над 5°C	над 10°C	под 10°C	под 5°C
10 III	5 IV	27 X	20.XI

Във връзка с продължителността на вегетационния период, важен климатичен показател е устойчивото задържане на средната денонощна температура на въздуха над 5°C и над 10°C.

Продължителността на периода обхващащ дните с температура на въздуха над 5°C е почти 8 месеца, а активният вегетационен период със средни денонощни температури над 10°C е 6 - 7 месеца. Средно към 25 - 30 октомври температурата на въздуха спада под 10°C, а първите есенни мразове настъпват след 15 ноември. Вегетационният период е около 190 - 200 дни.

При оценка на температурата от особено значение е и определянето на средната и крайна дата на последният пролетен и на първият есенен мраз. Средната продължителност на свободното от мраз (без слани) време е 230 дни.

Стойностите на валежните суми са посочени в таблица № 7.

Таблица № 7

Разпределение на количество на валежите по сезони

Климатичен район	зима XII, I, II	пролет III, IV, V	лято VI, VII, VIII	есен IX, X, XI	годишна валежна сума	месец и с макс. валеж на сума	месеци с мин. валежна сума
	количество валежи (мм)						
0 - 200 м н.в.	130	158	183	138	610	VI	II-III

За Дунавското поречие общата годишна сума на валежите е много малка - около 610 милиметра. Максималните валежи са през юни - около 70 мм., а минималните, през септември и февруари - 30 - 35 милиметра. Сумата на валежите през зимния сезон е най-малка - 85 - 120 мм. Сумата на валежите през пролетта е малко по-голяма от тези през зимата и достигат 125 - 160 мм. Валежите през летния сезон са най-обилни, от порядъка на 150 - 220 мм., но поради високите температури на въздуха твърде често повърхностния почвен слой остава с много малко влага. През есента сумата на валежите намалява и е около 115 - 145 мм.

Снежната покривка е неустойчива, образува се в началото на декември. Въпреки студената зима, благодарение на малката надморска височина и бързо нарастващия ден пролетта настъпва рано.

Благоприятното въздействие на фьона за по-ранното развитие на листата на широколистните дървесни видове често се прекъсва от късни мразове, а мокрите снеговалежи причиняват снеголоми. Характерни за ранното настъпване на пролетта са късните пролетни мразове, които са възможни до към 20 април.

През втората половина на лятото и началото на есента продължителните засушавания са често явление. Тези особености на климата имат отрицателно въздействие върху горската растителност.

Резкият контраст между зимните и летните топлинни условия и режима на валежите характеризират климата като подчертано континентален.

От данните за климата - температура на въздуха, валежи и динамиката на климатичните показатели, както и малката надморска височина са причина за формирането на ограничен брой типове горски месторастения.

4. Почви

Всеки почвен тип се отличава със специфичност в постъпването и превръщането на органичните вещества, в разлагането на минералната маса и синтеза на вторични минерали, в характера на миграцията и акумулацията на веществата, в строежа на почвения профил и в насочеността на мероприятията за повишаване и поддържане на почвеното плодородие. Той е израз на определена съвкупност от почвообразуващи фактори, оказали и оказващи влияние на почвообразователния процес.

На територията на ТП „ДГС Тутракан“ са установени следните типове почви: алувиални - наситени и ненаситени, блатна - наситена, обикновен чернозем, сива горска - тъмна и рендзина обикновена.

Разпространението на почвените подтипове на територията на стопанството е показано в карта в мащаб М 1:50 000. Почвените типове и видове са в съответствие с класификацията на FAO от 1990 г.

Лесорастителните свойства на почвените типове представляват основен критерий за сравнителна оценка на качествата на почвите и за тяхното бонитиране. Отделните бонитетни групи обхващат почви с различна мощност, различни запаси на хранителни вещества и различен капацитет на активна влага.

Запасите от хранителни вещества определят по-доброто или по-лошото изхранване на горскодървесните видове. Капацитетът на активна влага на горските почви дава най-добра представа за по-доброто или по-лошото осигуряване на горскодървесните растения с влага през време на вегетационния период.

Един от основните морфологични признаци за определяне на типа месторастение е дълбочината на почвата. Дълбочината на почвите се определя от възможността на всяка почва да осигури ниски, средни и високи лесорастителни свойства на почвата и в малка, средна и висока степен хранителни вещества и влага на горските насаждения. Това обуславя формирането на ниско, средно и високопродуктивни горски насаждения.

В таблица № 8 е показано разпределението на дървопроизводителната площ по почвен тип и дълбочина на почвата.

Таблица № 8
Разпределение на дървопроизводителната площ
по почвени типове и подтипове и дълбочина на почвата

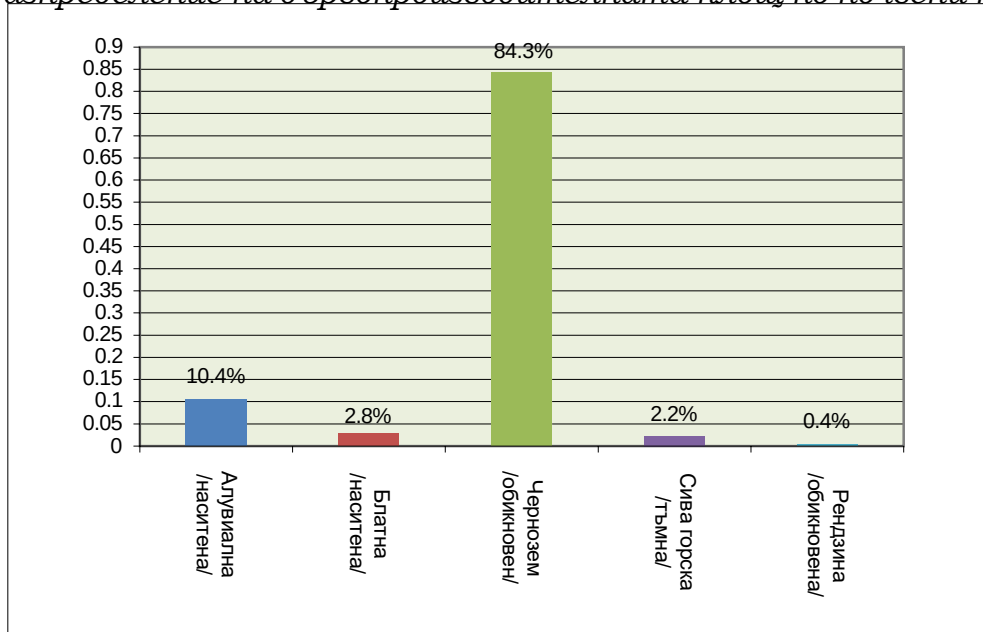
Почвени типове	тв.платка	платка	ср.дълб.	дълбока	мн.дъл.	общо
	х е к т а р и					
Алувиална /наситена/	-	-	62.1	1009.2	69.5	1140.8
Блатна /наситена/	-	-	267.5	30.1	9.3	306.9
Чернозем /обикновен/	-	1.4	889.4	8383.7	-	9274.5
Сива горска /тъмна/	-	3.8	-	240.1	-	243.9
Рендзина	-	27.7	14.0	-	-	41.7
/обикновена/						
всичко	-	32.9	1233.0	9663.1	78.8	11007.8
проценти	-	0.3	11.2	87.8	0.7	100.0

Обикновеният чернозем е най-разпространеният тип почва заемащ площ от 9274.5 ха, или 84.3% от дървопроизводителната площ. Втори по разпространение са алувиалните - наситени почви с площ от 1140.8 ха, или 10.4% от дървопроизводителната площ на стопанството.

По дълбочина най-разпространени са дълбоките почви - 87.8%, следвани от средно дълбоките - 11.2%, мн. дълбоки - 0.7% и плитки - 0.3%.

Преобладанието на дълбоките почви определя и добрите, от гледна точка на богатство на почвата месторастения.

Диаграма № 1
Разпределение на дървопроизводителната площ по почвени типове

Лесорастителните свойства на почвите са основен критерий за сравнителна оценка на качествата им, за тяхното бонитиране. Отделните бонитетни групи обхващат почви с различна мощност, запаси на хранителни вещества и капацитет на активна влага. Мощността на почвите се определя от възможността на всяка почва да осигури ниски, средни и високи лесорастителни свойства на почвата и в малка, средна и висока степен хранителни вещества и влага на горските насаждения, да спомага формирането на ниско, средно и високопродуктивни горски насаждения.

Запасите от хранителни вещества определят по- доброто или по-лошо изхранване на дървесните видове. Капацитетът на активна влага на почвите дава най-обща представа за по-доброто или по-лошо осигуряване на дървесните видове с влага по време на вегетационния период.

4.1. Черноземни почви

Тези почви са разпространени на 9272.1 ха, или 84.2% от дървопроизводителната площ на стопанството. Формират се върху лъос на равни и полегати терени като в горски територии почвата е излужена. А-хоризонтът е мощен и добре запасен с хумус и общ азот, а В-хоризонт е по-маломощен, уплътнен и слабо изразен.

Естествената горска растителност е представена от издънкови и семенни насаждения от акация, цер, летен дъб, благун, сребролистна липа, полски бряст, върби махалейка и др. Създадени са редица акациеви и топови култури.

Месторастенията са: Д_{2,3}(11), Д₂(12), Д₁(13), СД₂(14), С₁(15), В₁(138).

4.2. Алувиални почви

Това са млади почви които се образуват от съвременните речни наноси. Почвообразователният процес в заливните крайбрежни и островни земи протича върху наносните материали на реката и под влияние на влаголюбивата дървесна храстова и тревна растителност. Съществено влияние в тенденциите за формиране на едно или друго почвено образувание с интразонален характер на ареала оказват водните заливания и подпочвените води, които от своя страна зависят от измененията на микрорелефа.

Алувиални - наситени почви: обхващат островите и бреговете земи на река Дунав върху площ от 1143.2 ха, или 10.4% от дървопроизводителната площ на стопанството. Разгледани морфологически в сравнителен аспект, те се различават от предходните почви с по-ясно оформения си и доста мощен (50 - 60 см) структурен, тъмно обогрен хоризонт. В дълбочина почвеният профил запазва наносният си характер. Друга отличителна черта на тези почви, са белезите на протичащия ливаден процес, който тук освен чрез напредналата хумификация се изразява и в наличието на ръждивосиви глееви петна и прослойки в долните почвени слоеве, и който протича под влияние на на подпочвените води. Подпочвените води са средно високи - около 2.5; 3 м от повърхността. Те са много дълбоки, свежи, влажни и мокри в зависимост от продължителността на водните заливания. Имат неутрална до слабо алкална реакция. Хумусното съдържание и азотното съдържание не са високи, но поради мощния си профил и благоприятния воден режим са много плодородни. Тук се срещат преди всичко високопроизводителни клонове тополи, насаждения от бели тополи и върбови насаждения.

Блатни - наситени почви: развиват се при условията на продължителна преовлажненост. Разположени са на площ от 306.9 ха. Обхващат най-ниските и вдлъбнатите части на микрорелефа. Характеризират се с най-добре оформен генетически и морфологически профил. Почвообразуването протича през по-голямата част от годината при анаеробни условия, при което се осъществява натрупването на повече органични наносни материали а наличието на по-високи подпочвени води обуславя специфичните за тях процеси на оглеяване по цялата дълбочина на профила. Хумусният хоризонт който почти винаги е оглеен, варира по мощност в много широки граници, но общо взето е най- мощен, най-добре

хумифициран, черно-сиво обагрен и обикновено диференциран на два подхоризонта. Механичният състав на тези почви е най-тежък, имат влошени условия на аерация и най-голямо уплътняване. Потенциалното богатство на хумус в тези почви е значително.

Естествената растителност, която се среща върху тези почви са смесени издънкови гори от върба, бяла и черна топола и други, но върху тези почви са създадени много високопроизводителни култури от евроамерикански тополи и върби.

Месторастенията са: за алувиалната наситена - СД₄(1), Д_{2,3}(3), С₂(4), СД₂(14); за алувиалната ненаситена - С₃(6); за блатната наситена - СД₄(1), С₃(2) и С₃(6).

4.3. Сиви горски - тъмни почви

Разпространени са на площ от 243.9 ха. А-хоризонтът е сравнително маломощен и добре запасен с хумус и общ азот, а В-хоризонт е два или повече пъти по-мощен от хумусния, уплътнен и в различна степен оглеен (количеството на глината е в пряка зависимост от почвената киселинност), значително по-беден на хранителни вещества. Почвата над карбонатния хоризонт е обикновено кисела, но и върху този показател основната скала оказва съществено влияние. Азотното съдържание е сравнително малко, а режимът на фосфорното хранене - неблагоприятен. Общо взето сивите горски почви, като средно богати на хумус и сравнително бедни на азот и фосфор задоволяват изискванията на дървесните видове. По-лош е при тях въздушния и воден режим поради наличието на уплътнен преходен хоризонт. През периода на валежите и снеготопенето в горните хоризонти се създава преовлажняване, което силно намалява аерацията им.

Върху тези почви растат акациеве, церови и гледичиеви издънкови насаждения, както и червендъбови, липови и орехови култури.

Месторастенията са: Д_{2,3}(11), Д₂(12), Д₁(13), СД₂(14) и В₁(138).

4.4. Рендзина - обикновена

Заема 41.7 ха от дървопроизводителната площ на стопанството. Няма съществено значение за района. Развита е върху варовита скална основа, предимно средно дълбоки, средно каменливи, свежи до сухи. Характеризират се със сравнително високо хумусно съдържание, пълен почвен профил или от типа АС. Тези почви са потенциално твърде богати, но наличността на много калций често имобилизира хранителните вещества, поради което са със средно и ниско плодородие.

Върху рендзините растат смесени насаждения с участие акация, гледичия, космат дъб, мъждрян, цер, ясен и келяв габър, както и култури от гледичия и махалебка

Месторастенията са: С₂(121), АВ₁(122).

5. Ерозия

На територията на ТП „ДГС Тутракан“ по време на теренните проучвания не бе констатирано наличието на интензивни ерозионни процеси.

При заливните крайдунавски месторастения особен интерес представляват т.нар. заемни ями, покрай дигите от които е взета почвата на дълбочина 1 - 2 м за насипването им. Тези ями заемат доста голяма част от крайбреговите заливни земи и имат различно положение спрямо средното ниво на Дунав. Тук водата се задържа продължително време, поради което по-голяма част от ямите и досега са незалесени.

6. Растителност

Според схемата на горскорастителното райониране поместено в „Класификационна схема на типовете горски месторастения в република България“ от 2011 година, територията на горското стопанство попада в Мизийската горскорастителна област (М), подобласт Северна България (СБ), и следните два горскорастителни пояса и съответните подпояси:

М-I - Долен равнинно-хълмист и хълмисто-предпланински пояс на дъбовите гори (0 - 600 м н.в.) М-I-1 - Подпояс на заливните и крайречни гори (0 - 600 м н.в.)

М-I-2 - Подпояс на равнинно-хълмистите дъбови гори (0 - 400 м н.в.)

Горската растителност е представена от три основни групи насаждения:

- Естествени издънкови насаждения от сребролистна липа, цер, благун, зимен дъб, габър, клен, келяв габър и други.
- Интензивни култури от топола в ивицата между р.Дунав и дигата на реката.
- Култури - главно от сребролистна липа, акация, гледичия, червен дъб, полски ясен, планински ясен, явор, шестил, черен бор, смърч и други.

Срещат се следните храстови видове: глог, леска, дрян, бърз, шипка, трънка, птиче грозде, аморфа и други.

Основните дървесни видове, даващи облика на естествената горска растителност, са акацията, тополата, сребролистната липа и церът.

В по-дълбоките падини и около доловете се срещат чисти и смесени с клен и цер габъррови дървостой, които са с висока производителност.

На територията на стопанството са създадени обширни комплекси от широколистни култури. Основните дървесни видове, използвани в залесителната практика са акацията, сребролистната липа, червения дъб, ясена, явора. Черборовите култури са създавани след реконструкция и на голи площи върху по-бедни месторастения. Липовите култури са предимно чисти с незначително участие на черен бор, а акациевите култури са създавани предимно след изкореняване на стария дървостой.

Типове месторастения

Горските типове месторастения са определени съгласно „Класификационна схема на типовете горски месторастения в република България“ от 2011 година на базата на относителната еднородност на климатичните, релефни и хидроложки условия. Те обхващат горски площи с относително еднакъв лесорастителен ефект. При еднакви други условия, типовете месторастения се определят на базата на подтиповото разнообразие на генетичния тип почва, а в отделни случаи и на базата на самия тип почва. В ТП „ДГС Тутракан“ са определени и картирани 14 типа месторастения.

Разпределението на дървопроизводителната и залесената площ, и общия дървесен запас по типове месторастения е дадено в таблица № 10.

Таблица № 10
За разпределение на дървопроизводителната площ,
залесената площ и общия дървесен запас по типове
месторастения

Тип месторастене		Дървопроизв.площ ха	Залесена площ		запас на осн.н.	
Означение	Код %		ха	%	куб.м	%
M-I-1	CD-4	1	78.8	0.7	78.8	0.7
M-I-1	C-3	2	267.5	2.4	267.5	2.4
M-I-1	D-2,3	3	1009.2	9.2	996.4	9.1
M-I-1	C-2	4	62.1	0.6	62.1	0.6
M-I-1	D-2	5	30.1	0.3	30.1	0.3
M-I-2	D-2,3	11	137.6	1.3	137.6	1.3
M-I-2	D-2	12	2589.5	23.5	2582.4	23.5
M-I-2	D-1	13	3099.4	28.2	3099.4	28.2
M-I-2	CD-2	14	2797.3	25.4	2795.6	25.4
M-I-2	C-1	15	889.4	8.1	889.4	8.1
M-I-2	B-1	138	5.2	-	5.2	-
МТЮ-I	C-2	121	14.0	0.1	14.0	0.1
МТЮ-I	AB-1	122	27.7	0.2	27.7	0.3
ВСИЧКО			11007.8	100.0	10986.2	100.0

7. Очакван технико-икономически ефект

Съставянето на горскостопански план на типологична основа позволява да се определи оптимален бъдещ състав за всяко естествено, изкуствено насаждение или гола дървопроизводителна площ. Този оптимален бъдещ състав отговаря на екологичните фактори на месторастенето и предполага значително по-висока продуктивност.

Чрез целевия състав или бъдещото разпределение на площите по дървесни видове и бонитети, се цели да се постигне увеличение на дървесния прираст и съответно на дървесния запас.

Представа за измененията, които настъпват в площите, заети от дървесните видове при сегашния и бъдещия състав, дава таблица № 11.

Таблица № 11
Сравнение на общата площ по дървесни видове в сегашния и бъдещия
състав

Дървесен вид	СЕГАШЕН СЪСТАВ		Б Ъ Д Е Щ		С Ъ С Т А В	
	залесена площ ха	%	залесена площ ха	%	ха	%
Бял бор	0.8	-	0.8	-	0.8	-
Смърч	2.3	-	2.8	-	2.8	-
Черен бор	115.5	1.1	115.7	1.1	115.7	1.1
Ела	0.4	-	0.4	-	0.4	-
Блатен кипарис	0.1	-	0.1	-	0.1	-
Червен дъб	102.3	0.9	105.2	1.0	109.3	1.0
Зимен дъб	53.5	0.5	53.5	0.5	53.5	0.5
Летен дъб	256.9	2.3	263.1	2.4	263.4	2.4
Благун	37.2	0.4	38.7	0.4	38.7	0.4
Цер	1287.9	11.7	1297.3	11.8	1297.3	11.8
Габър	161.9	1.5	176.2	1.6	176.2	1.6
Явор	20.4	0.2	20.5	0.2	20.5	0.2
Мъждрян	124.7	1.2	121.3	1.1	121.3	1.1
Орех	135.0	1.2	135.0	1.2	135.0	1.2
Акация	3018.4	27.5	3017.8	27.5	3017.8	27.4
Космат дъб	622.4	5.7	626.2	5.7	626.2	5.7
Келяв габър	207.2	1.9	194.5	1.8	194.5	1.8
Айлант	2.2	-	2.2	-	2.2	-
Полски бряст	157.2	1.4	160.3	1.5	161.1	1.5
Бяла върба	547.7	5.0	548.8	5.0	548.8	5.0
Мирзизлива върба	2.5	-	2.5	-	2.5	-

Гледичия	462.9	4.2	460.2	4.2	460.4	4.2
Джанка	11.3	0.1	11.6	0.1	11.6	0.1
Клен	189.7	1.7	188.7	1.7	188.7	1.7
Круша	6.1	0.1	6.1	0.1	6.1	0.1
Турска леска	1.9	-	1.9	-	1.9	-
Едрolistна липа	-	-	4.6	-	4.6	-
Сребролистна липа	2208.6	20.1	2180.3	19.9	2182.3	19.8
Махалебка	109.8	1.0	110.5	1.0	110.5	1.0
Мекиш	40.5	0.4	41.6	0.4	41.6	0.4
Черен орех	1.2	-	1.2	-	1.2	-
Черница	2.5	-	2.5	-	2.5	-
Бяла черница	0.1	-	0.1	-	0.1	-
Шестила	2.1	-	2.1	-	2.1	-
Явор негундо	0.3	-	0.3	-	0.3	-
Американски ясен	2.6	-	2.6	-	2.6	-
Планински ясен	188.4	1.7	188.0	1.7	188.2	1.7
Полски ясен	91.5	0.8	92.0	0.8	92.0	0.8
тп I-214	538.2	4.9	519.3	4.7	532.1	4.8
тп Triplo (I-37/61)	3.6	-	1.3	-	1.3	-
тп Regenerata	13.5	0.1	11.3	0.1	11.3	0.1
тп Agathe	5.6	0.1	5.6	0.1	5.6	0.1
тп Bianco Lomelina	-	-	0.2	-	1.4	-
тп R-16	39.7	0.4	64.6	0.6	64.6	0.6
Бяла топола	80.3	0.7	81.4	0.7	81.4	0.8
Черна топола	112.8	1.0	112.7	1.0	112.7	1.0
Катапа	0.1	-	0.1	-	0.1	-
тп Guardi	0.5	-	-	-	-	-
тп Pannonia	15.9	0.2	12.5	0.1	12.5	0.1
всичко	10986.2	100.0	10986.2	100.0	11007.8	100.0

От таблицата се вижда, че в резултат на предвидените мероприятия, свързани с оптимизирането на бъдещия състав, се очаква да настъпят малки промени в площите по дървесни видове при сегашния и бъдещия състав на дървостойите, тъй като при определянето на оптималния бъдещ състав, целта е била да се съхрани в най-голяма степен автохтонната растителност.

За територията на ТП „ДГС Тутракан“ акацията, сребролистната липа и цера са основните дървесни видове в сегашния и бъдещия състав.

Бъдещият дървесен състав на насажденията ще бъде по-устойчив биологически, с по-висока продуктивност и с по-добри защитни функции след провеждане на предвидените лесовъдски мероприятия.

Икономически условия

Роля и значение на горските територии на ТП „ДГС Тутракан“ за икономиката на община Тутракан, област Силистра

Горските територии на ТП „ДГС Тутракан“, като основен компонент на околната среда от една страна и от друга, като източник на дървесина и други полезности, имат своето изключително голямо значение, както за община Тутракан, така и за областта. Те поддържат биологичното полезно равновесие в района, подобряват климата, регулират водния режим, защитават селскостопанските площи, пътищата и селищата от ерозионни процеси. Горските екосистеми създават благоприятни условия за дивеча, служат като обект за туризъм, отдых, почивка и украса на околната жизнена среда.

Горите в района имат голямо значение за местното население, изразяващо се главно в снабдяването му с дърва за огрев и предоставянето на добри условия за развитие на пчеларството, както и добиването на гъби и билки.

Дърводобивът, лесокултурната дейност, добивът на сено, гъби, горски плодове дават възможност за допълнителни доходи на част от местното население.

1. Местоположение

Община Тутракан е разположена в Североизточна България и е една от съставните общини на област Силистра, като се намира в най-западната част на областта.

Общината граничи на изток с община Главиница, на югоизток - с община Дулово, на юг - с община Кубрат и община Завет (област Разград), на запад - с община Сливо поле (област Русе) и на север - с Румъния.

Площта на общината е 448.345 km², което представлява 15.4% от територията на област Силистра. Община Тутракан се състои от 15 населени места - административният център град Тутракан и 14 села: Антимово, Белица, Бреница, Варненци, Дунавец, Нова Черна, Пожарево, Преславци, Старо село, Сяново, Търновци, Царев дол, Цар Самуил и Шуменци.

Община Тутракан е част от Северния централен район за планиране, в който влизат областите Велико Търново, Габрово, Силистра, Разград и Русе. Административният център на общината - град Тутракан, отстои на 58 км източно от град Русе, на 62 км западно от град Силистра и на 74 км северно от град Разград. Градът се намира на 26°36' източна дължина и 44°03' северна ширина. Надморската височина е 13 м от речния бряг, а платото (равната част на града), разположено на 500 м от реката, достига 126 m.

2. История

Създаден като крепост в римско време под името Трансмариска от император Диоклетиан след една от победите му срещу вражески племена. В нея квартирувал част от 11-ти Клавдиев легион. Информация за това се черпи от каменен надпис, датиращ от 18 октомври 294 г. Името означава

„Селище зад блатата”, визирайки срещуположната равна като тепсия низина около днешния румънски град Олтеница. При император Валент (366) бил построен салов мост на река Дунав при войната му с готите. В края на X век тук се заселили южноруски колонисти, които нарекли града Тмутаракан. Средновековни арабски географи отбелязват града с имената Рекран, Закатра, Тракан, Тарака. Други го споменават като Туквант, Торкан, Дуракам, Таткракам. През XV - XVI век в града е имало много водни (на река Дунав) и вятърни (по хъл-мовете на брега) мелници, които са просъществували до по-късно, а последната водна мелница (шифмюле) е доживяла до 1942 г.

В историята на Тутракан са записани имената на двама видни руски пълководци. На 10 май 1773 г. ген. Суворов превзел града. След оттеглянето на руските войски, турците разширили и укрепили крепостта, но това не попречило на ген. Кутузов да го завладее на 11 октомври 1810 г.

През XIX век Тутракан е бил беден рибарски, занаятчийски и лозарски град, в чиито лодкостроителници обаче се правели много лодки, гемии и водни мелници. През 1862 г. била изградена голяма църква и светско училище, а през 1873 г. е основано читалище „Възраждане”. В 1867 г. четата на Панайот Хитов със знаменосец Васил Левски прехвърля Дунава край Тутракан от Румъния към поробена България. А през 1876 г. преминава четата на Таньо войвода.

След Освобождението Тутракан бележи икономически и културен възход. Основен поминък на населението от града и селата става земеделието, лозарството и непосредствено с тях се развиват занаятите - коларожелезарство, ковачество, абаджийство, бъчварство, общарство, сарачество. Учреденото пристанище допринася за развитието на търговията и Тутракан започва да поддържа външнотърговски контакти с Европа, Азия и Африка. Особено известен става като център на дунавски рибари и прочути майстори на рибарски лодки, на „дунавски водни мелници”. Изнасят се рибарски лодки за Сърбия, Унгария, Австрия, Румъния и др. Тук към 1897 г. рибарска професия упражняват 2297 души, а в началото на нашия век има 1437 рибарски семейства, които обитават днешната „Рибарска махала” край брега на реката. Тутраканските рибари са единствените господари на риболова по Дунав и крайречните езера. Тутракан и неговата околност след 20-те години на XX век имат незавидна и трагична съдба, тъй като попадат под чуждо владичество. Опусхват селата. Земята се обработва ангария и богатите плодове се усвояват от чуждите владетели, а народът тъне в мизерия и безправие

Една от основните функции на общинските управи е благоустрояването на града и изграждането на нови обекти, свързани с водоснабдяване, строеж на улици, планиране и регулация.

3. Образование

Съгласно Закона за Народната просвета образованието в Република България е светско. Гражданите имат право на образование, което могат да повишават непрекъснато.

Образованието в Община Тутракан изпълнява стратегически цели за провеждане на образователната политика, заложена в общинския план за развитие. Град Тутракан е утвърдено средище за подготовка на кадри със средно образование. Грижата за тяхното обучение е поверена на квалифицирани учителски кадри, възпитатели и хабилитирани специалисти с доказан висок професионализъм и богат педагогически опит.

Образователната дейност в община Тутракан се осъществява в СУ, ОУ, ДГ. Учебните заведения на територията на общината са:

- СУ Й. Йовков град Тутракан;
- СУ Христо Ботев град Тутракан;
- ОУ Св. Св. Кирил и Методий село Нова Черна;
- ОУ Стефан Караджа село Цар Самуил;
- ДГ Полет град Тутракан;
- ДГ Патиланчо град Тутракан;
- група филиал Звездица село Белица;
- група филиал Слънчо село Търновци;
- група филиал Мак село Цар Самуил;
- ДГ Славянка град Тутракан;
- група филиал Щастливо детство село Нова Черна.

Общините могат да участват съвместно за мерки за модернизиране на образователна инфраструктура на територията на няколко населени места, общини или области, чиито ученици да се възползват на разменни начала от подобрената инфраструктура. Подходящи за реализация са меки мерки - дуално обучение, квалификация на персонала, разработване на единна мрежа, в т.ч. и електронни платформи, споделяне на учебни материали и добри практики. Тези мерки могат да се реализират в партньорство с

училища, НПО, Агенция „Социално подпомагане“, МОН и др.

В град Тутракан функционира и Общински център за извънучилищни дейности (ОЦИД), създаден на 26.08.2010 г. с решение на Общински съвет град Тутракан. Общинският център за извънучилищни дейности е училище на свободното време на децата от общината. Той е специализирано звено на Община Тутракан, структура, която се занимава с осмисляне на свободното време на децата, учениците и младежите в направленията:

- Научно - познавателно;
- Приложно -техническо;
- Масов спорт;
- Изкуство;
- Организиране на различни детски и младежки инициативи.

Общинският център за извънучилищни дейности е средище за цялостно личностно развитие и творческо израстване на децата в областта на изкуствата и спорта. ОЦИД осъществява държавната политика за обучение, възпитание и развитие на децата; организира дейности, свързани с Културен и Спортен календар на Община Тутракан; организира дейности по детски и младежки програми на Европейския съюз, както и дейности по национални и международни конкурси и фестивали. Основни приоритети в работата на центъра са:

- удовлетворяване интересите и потребностите на децата в свободното им време;
- стимулиране творческата изява на децата чрез организиране на подходящи дейности, конкурси, състезания, изложби, концерти, спектакли, експедиции, игри и др.
- създаване на условия за участия в общински, областни, национални и международни конкурси, състезания, олимпиади, фестивали.

4. Икономика и инфраструктура

Наличието на добре работеща икономика и селско стопанство и увеличаването на производствения обем на предприятията са задължително условия за създаване на трайна заетост в района, където безработицата е основен проблем за населението.

Община Тутракан има средна икономическа активност. Липсват големи промишлени предприятия и комплекси. От общо 2029 развиващи дейност предприятия към 2019 г. има 1 бр. голямо предприятие и 3 бр. средни предприятия (към изготвянето на ОПР на община Тутракан на територията на общината не е имало големи предприятия). Останалите регистрирани икономически субекти са микро- и малки предприятия и еднолични търговци.

Преобладаващ брой предприятия оперират в сферата на преработвателната промишленост и услугите. Добре развити са шивашкото производство, строителството и ремонтите, товарните автомобилни превози и др. Общественото обслужване на населението е осигурено с разнообразни магазини, офиси и ателиета за услуги.

Селското стопанство има най-голям дял в произведената брутна продукция в община Тутракан - между 45 и 57%. Земеделието е застъпено във всички селища на общината и има важна роля за цялостното ѝ развитие. Отрасълът е основен източник на доходи за населението. Благоприятното съчетание на плодородни почвени видове, климатични условия и релефни морфоструктури са предпоставка за развитие на региона като интензивен земеделски район, а дългогодишните традиции в растениевъдството и животновъдството обуславят селското стопанство

като приоритетен отрасъл.

Основният ресурс, с който разполага общината, е богатият и плодороден чернозем. Възможностите за отглеждане на житни и индустриални култури - пшеница и ечемик, царевица и слънчоглед, боб, захарно цвекло, тютюн, коноп, соя и зеленчуци; от овощарството - гроздето, кайсията, прасковата и ябълката определят и развитието на икономиката чрез селското стопанство.

Добре развити са производството на млечни и месни продукти, животновъдството, зърнопроизводството, дървопреработването и др.

Добре развит е и риболовът, което се обуславя от близостта на общината до река Дунав. Общината има потенциал за развитие като туристическа дестинация за спортен риболов.

От цялото население на общината в селскостопанското производство са заети близо 50%. През последните години в общината се наблюдава трайна тенденция за намаляване на относителния дял на необработваните ниви. През 2017 г. размерът на необработваните и пустеещи ниви е 233 дка или 1.55% при 10 - 12% за страната. В сравнение с 2004 г. размерът на необработваните ниви е намалял близо 5 пъти, най-вече при земите от държавния поземлен фонд и общинския поземлен фонд. По-големите земеделски кооперации, предприятия и стопанства, осъществяващи съществено икономическо въздействие върху общината, са следните:

- Земеделска кооперация „Дунав“, с. Дунавец;
- Земеделска кооперация „Прогрес“, с. Варненци;
- Земеделска кооперация „Христо Ботев-92“, град Тутракан;
- Земеделска кооперация „ЦАРЕВ ДОЛ“, с. Търновци;
- Земеделска кооперация „ЗК Изгрев - 92“, с. Белица;
- ЕТ „Иво-2000 - Ивелин Златаров“, с предмет на дейност дърводобив, лесокултурна дейност;
- „Драция“ ЕООД - отглеждане на лозя;
- Териториално поделение Държавно горско стопанство „Тутракан“;
- ЕТ „Лес Инвест - Петко Петков“ - дърводобив и дървообработване;
- „Тутраканска гора“ ЕООД - дърводобив, лесокултурна дейност.

Дърводобивът, лесокултурната дейност, добив на сено, гъби, горски плодове дават препитание или възможност за допълнителни доходи, на част от населението. Района на общината предлага добри условия за развитие на ловното стопанство. Големите и малки комплекси гора, изпъстрени с поляни и голини, наличието на горскоплодни дървета, създават подходящи условия за изхранване и укриване на дивеча, обект на ловуване.

Транспортната инфраструктура и качеството на предоставяните от нея услуги осигурява достъпност до населените места, производствените зони и местата за отдих и туризъм. Поради това тя е ключов фактор за икономическия растеж, както и за социалното и културно развитие и сближаване. Транспортната инфраструктура на общината е обусловена от характерния ѝ икономически и демографски профил. През общината не преминават автомагистрала и първокласни пътища. Достъпността до областните градове Русе и Силистра е осигурена от второкласен път (II - 21). Всички общински селища са достъпни от общинския център град Тутракан чрез третокласни и общински пътища. Общинският център е свързан посредством второкласен път (I I- 49) с общинския център Кубрат и посредством третокласна пътна мрежа (III - 205, II I- 2104) с общинските центрове Главиница и Завет.

Железопътен транспорт: На територията на община Тутракан няма изградена железопътна инфраструктура. Най-близките железопътни гари

се намират в Русе и Силистра.

Воден транспорт: Местоположението на общината и на нейния административен център - град Тутракан, разположен по поречието на р. Дунав, определя важноста на водния транспорт в исторически план. Пристанището на Тутракан е разположено на км. 433 от устието на Дунав. То улеснява комуникациите и определя значимото място, което е заемал и заема Тутракан в своето историческо развитие. Пристанището има локално значение. Разполага с едно корабно място, един понтон, открити складови площи и връзка с националната пътна мрежа, 80 м механизирани кей и 1 кран с товароподемност до 5 тона. Откритата складова площ е 3 500 кв.м. Пристанищният комплекс на практика не работи от 2009 г., като основната причина е липсата на подходяща инфраструктура, за да бъде използвано като товарно. Налична е информация за проблем с достъпността поради преминаването на пътната инфраструктура през жилищни райони на град Тутракан.

Пътната мрежа в района е добре развита. От гледище на опазването и стопанисването на горите особено важно значение имат и полските пътища, които се ползват за достъп до горските територии, те би следвало да се поддържат в добро състояние.

Горите на територията на стопанството в по-голямата си част са лесно достъпни с изградена гъста пътна мрежа.

Основните дейности - дърводобива, почвоподготовката, залесяванията и отглеждането на младите гори през следващото десетилетие ще ангажират не малко хора в активна възраст, ще им дадат възможност за професионална реализация и водене на нормален начин на живот. Като следствие от заетостта в сектора, ще се спре миграцията от селата към градовете и други райони, ще се повиши жизненият стандарт и покупателната стойност на населението.

5. Природни ресурси

Горите в района на общината имат важно и многопосочно значение, което не се ограничава само с дърводобива на строителна и технологична суровина. Голяма част от тях се използват от местното население като дърва за огрев през зимния сезон. Освен това те са източник за задоволяване на битовите потребности на местното население чрез техните ловностопански, водоохранни, противоерозионни и здравно-украшни функции.

Добри условия има и за развитието на ловното стопанство. Големите и малките комплекси гора обградени със земеделски територии, наличието на горскоплодни дървета, създават подходящи условия за изхранването и укриване на дивеча, обект за ловуване, с което могат да задоволяват нуждите на ловния туризъм.

Не по-малко важни от стопанското им значение са другите полезни функции на горите. В горските комплекси се създават прекрасни условия за отдих.

6. Транспортни и експлоатационни условия

Осигурени са транспортни връзки до всички общини от областта, съседните области, София и някои от по-големите градове в страната -

Варна, Бургас, Русе, Шумен, Пловдив, Габрово, Плевен, Велико Търново и др. Територията на община Тутракан е равномерно населена, няма населени места, които са отдалечени или разположени в изолирани райони. Населените места в общината са разположени на сравнително еднакво разстояние спрямо общинския център. Всички населени места имат връзка с общинския център, както и директна или индиректна връзка помежду си.

Пътната мрежа на територията на горското стопанство е сравнително добре развита. Голяма част от горските обекти са свързват с основната пътна мрежа чрез чакълирани и земни автомобилни пътища.

Съществуващите пътни и съобщителни мрежи създават благоприятни условия за правилната организация при стопанисването на горите в района.

7. Недървесни ползвания

Освен основното ползване в района на стопанството са развити и някои недървесни ползвания от горите. Изготвен е проект за пашата, който регламентира площта и територията, в която се забранява пашата на едър и дребен добитък. От територията на горското стопанство може се добива листников фураж и сено, също така и голям добив от билки и гъби.

8. Други полезни функции на горите

На територията на ТП „ДГС Тутракан“ са обявени пет защитени територии по смисъла на Закона за защитените територии. Категориите са както следва:

На територията на община Тутракан има обособени защитени местности както следва: Защитена местност - „Калимок Бръшлен“
Защитена местност - „Находище на пролетно ботурче“
Защитена местност - „Остров пожарево“
Защитена местност - „Сая Кулак“
Защитена местност - „Блатото - Малък Преславец“

На територията на ТП „ДГС Тутракан“ има обособени седем Защитени зони по Натура 2000.

Защитени горски територии, обявени по Директива 92/43/ЕЕС - за запазване на природните местообитания и на дивата флора и фауна:

„Боблата“
„Калимок - Бръшлен“
„Лудгорие - Боблата“
„Пожарево - Гарван“

Защитени горски територии, обявени по Директива 79/409/ЕЕС - съхранение на дивите птици:

„Калимок Комплекс“
„Лудогорие“
„Остров - Пожарево“
„Стената“